

Οι κασετίνες

Στα πρώτα χρόνια μετά τον πόλεμο
δεν υπάρχουν κασετίνες.

Τα τυχερά παιδιά χρησιμοποιούν κουτιά
για να βάζουν τα λιγοστά τους είδη γραφής.

Αργότερα βγαίνουν οι ξύλινες,
συνήθως με ένα συρταρωτό καπάκι.

Οι πιο ακριβές έχουν και ωραία σχέδια επάνω.

Υπάρχουν και οι πιο ακριβές, οι δίπατες,
που είναι το όνειρο των μικρών μαθητών.

Μέσα έχουν χωρίσματα για να μπαίνουν τα μολύβια,
οι γόμες, οι ξύστρες και ο χάρακας.

Στη δεκαετία του 80 κυκλοφόρησαν και πλαστικές κασετίνες
που τις πουλούσαν και στα πανηγύρια.

Πηγές και μαρτυρίες:

Τη βρήκα τυχαία μια Κυριακή πρωί στο Μοναστηράκι, σ' ένα μικρό υπαίθριο παλαιοπωλείο.

Ήταν ίδια η «δίπατη» κασετίνα που είχε ο αδερφός μου ο Μάνος στο Δημοτικό. Μακρόστενη, με δύο χαλκομανίες κολλημένες πάνω στο συρταρωτό της καπάκι, που σαν το τραβούσες άνοιγε πρώτα η πάνω θήκη, έπειτα την έστριβες στο πλάι κι άνοιγε και η κάτω. Κάθε θήκη είχε χώρο για δυο τρία μολύβια, μια γόμα, μια ξύστρα, έναν κονδυλοφόρο, λίγες πένες - με πένα, κονδυλοφόρο και μελάνι έγραφαν τότε τα μεγαλύτερα παιδιά, τα στυλό διαρκείας δεν είχαν ακόμα εφευρεθεί... Πήρα με λαχτάρα στα χέρια μου την ξύλινη κασετίνα... να ήταν άραγε στ' αλήθεια εκείνη του αδερφού μου; Τη χάιδεψα, άνοιξα τις θήκες...

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, (2007). Ο καιρός της σοκολάτας. Αθήνα: Εκδ. Πατάκη.

Στη δεκαετία του '80, έκαναν την εμφάνισή τους πολύχρωμες κασετίνες από πλαστικό και μεγαλύτερες σε μέγεθος για να χωράνε πολλά μολύβια, ξυλομπογιές, μαρκαδόρους, γόμες, ξύστρες, χάρακες και ό,τι άλλο πρόβαλλε η νέα εποχή ως απαραίτητο για τον μαθητή. Άλλοτε ασφάλιζαν με ένα φαρδύ μεταλλικό κούμπωμα και άλλοτε έκλειναν με φερμουάρ. Στο εσωτερικό τους είχαν δύο ή και περισσότερα χωρίσματα με πολλά μικρά λαστιχάκια για να τοποθετούνται τα αντικείμενα ξεχωριστά. Την επιφάνειά τους στόλιζαν συχνά τυπωμένοι πολύχρωμοι ήρωες από κινούμενα σχέδια της εποχής που εντυπωσίαζαν τους μαθητές. Αυτός ο τύπος κασετίνας κυκλοφορεί και σήμερα, όμως το υλικό από το οποίο κατασκευάζεται έχει πια μεγάλη ποικιλία.

Γιολάντα Τσορώνη και Άντα Ευαγγέλου, (2011). Πώς τα γράμματα μαθαίνουν όταν ήτανε παιδιά ο παππούς και η γιαγιά. Αθήνα: Εκδ. Σαββάλας